

Czarny kot kompan czarownic

W symbolice średniowiecza najczęściej łączono czarnego kota z nieszczęściem, lecz również z kobietą, podstępem i obłudą. W owych czasach uważano go za zwierzę diabelskie, a także za kompana czarownic, ściśle wiązanych z diabłem, bowiem sądzono, że ich umiejętności uzdrawiania mogą wywodzić się wyłącznie z czarnej magii, czyli ze wsparcia piekieł.

Opowiadano także, że czarownice i czarne koty są ze sobą w tak ścisłej komitywie, że jedno nie może żyć bez drugiego. Wiadomo przecież, że czarne koty dźwigały na swoich grzbietach wiedźmy udające się na sabat (nocne zebranie czarowników i czarownic) lub też były zaprzęgiem w ich rydwanach. Zatem, naturalną kolejną rzeczą, czarownice przybierały wizerunek czarnych kotów w czasie sabatów.

Takie historie opowiadały czarownice z Vernon, podczas ich procesu toczącego się w 1561 roku. Uwielbiały

Ilustracja z 1852 roku,
Aleksandra Dumasa ojca,
do powieści *Dynastia Sabaudzka*.

